

CSIBEAVATÓ

A Báthory István Katolikus Általános Iskola, Gimnázium és Szakgimnáziumban - az elmúlt évhez hasonlóan – ismét csibéket avathattunk. A Csibeavatón a legkisebbek voltak a főszereplők, akik néhány hónappal ezelőtt még a szülők kezét fogva, tágra nyílt szemekkel, kíváncsisággal, vegyes izgalommal várták, vajon miféle titkokat, újdonságokat, meglepetéseket hoz majd az iskola. Most izgatottan, de bátran vonultak szüleik és a vendégek elé. Igazgató néni ünnepi gondolatai után a tanító nénik avatására került sor, majd az apróságok fogadalmat tettek, mellyel az iskola teljes jogú tagjává váltak. Végül az összetartozásukat jelképező csibejelvény feltűzésére került sor.

Egy „kiscsibe” csak akkor érezheti magát igazán otthon, ha a „nagyok” is maguk közé fogadják. Így az avatáson a második osztályos tanulók is részt vettek, akik vidám verssel és egy táncmixszel köszöntötték a kicsiket és szórakoztatták a jelen lévőket. Ezt követően az elsősök műsora következett. Janikovszky Éva: Már iskolás vagyok című írását alapul véve, azt kicsit magukra igazítva, arra a csöppet sem könnyű kérdésre keresték a választ, hogy szeretnek-e iskolába járni, vagy sem. A jelenetet közös énekléssel zárták. Nincs olyan gyermek, aki ne szeretné a meséket. A mesékben minden megtörténhet, valósággá válhat. Így a csibéink, rövid időre aranyos picik egerekké változtak, Az egerek gyűlése című mesében. Előadásuk végén egy táncos, zenés játékos, éneklős produkciót láthattunk.

Kiváló alkalom volt ez a péntek délután a közösségépítésre, iskolánk gyermekbarát profiljának bemutatására. Jó volt látni az elsősöket, ahogy ünneplőbe öltözve, csillogó szemmel megjelentek szüleik kíséretében, a büszkeséget és izgatottságot az arcukon, hogy végre megkaphatják a csibekitűzőt, az összpontosítást, ahogy a hetek óta gyakorolt előadásba mindent beleadtak, a sikeres fellépés utáni felszabadultságot, önfeledt, igazi gyermeki örömet.

Ugyanilyen felemelő érzés volt, hogy a másodikosok - akikkel az elsősök a legtöbb időt töltik, - osztoztak a kicsik örömeiben. Izgatottan segédkeztek a szervezésben, lelkesen készültek az előadásukra. Érezhették, hogy ők „a nagyok”, számíthatunk rájuk, példaképek lehetek magatartásból, segítőkészségből a kicsik előtt! Az elsősök szüleinek is remek lehetőség volt bekapcsolódni az új közösség életébe, látni gyermeküket osztálytársaik között, az új környezetben, új feladathelyzetben. A műsor után kicsit kötetlenül tudtak beszélgetni, ismerkedni egymással, a tanító nénikkel, a gyermekükkel foglalkozó nevelőkkel. Bizonyára örömmel vették, hogy részesei lehettek ennek a délutánnak!

Lengyel Anita és Vargáné Németh Anna tanító nénik